

П А Р Т Ы Й Н А Е Ж Ы Ц Ц Ё

ПАД СЦЯГАМ КРЫТЫКІ І САМАКРЫТЫКІ

Справаздачна-выбарныя сходы ў партыйных партарганізацыях Чачэрскага раёна ў гэтым годзе прайшлі значна лепш і больш арганізавана, чым у мінулым. Гэтай спрыяла шырокая партыёўчая работа, якую правёў перад выбарамі райком партыі. Усе камуністы былі азімаленыя ў заданні выбараў і інструкцыі ЦК ВКП(б), да кожнай партарганізацыі прымаваліся работнікі райкома.

У раёне налічваецца 25 партыйных партарганізацый, у якіх знаходзіцца на ўвазе 135 членаў і 78 кандыдатаў партыі. Ва ўсіх партарганізацыях сходы прайшлі арганізавана, па зацверджанаму райкому плану. Тут на сходы сабралася 98 прамцоў (на п'яцьдзесят пяці прамцоў адсутнічала толькі некалькі чалавек).

Сходы праходзілі пад знакам правэры выканання рашэнняў XVIII з'езда ВКП(б) і XVIII партконференцыі, яны паказалі ўзросшую ролю партарганізацый і партыйных і эканамічных жыцця раёна, узвышэнне партыйна-палітычнай работы на прадпрыемствах, на ўстановах і ў калгасах.

Партарганізацыі праймаюць значную работу па арганізацыі і рэагаванню ўмацаванню калгасаў, па палітычнаму ўраўнаважванню, па развіццю грамадскай жыццёвага ўдзелу.

Калгасы паспяхова закончылі мінулы сельскагаспадарчы год. Арганізавана 12 новых калгасных формаў, 10 існуючых калгасных формаў павялічыліся пагадоўна дзякуючы палепшэнню працоўнай дысцыпліны ў калгасах.

1306 чал. у раёне самастойна вывучылі «Карткі курсу гісторыі ВКП(б)». Закончылі яго вывучэнне 93 чал., з іх 21 камуніст і 27 калгасніцаў. Ротулярна праходзіць тры гурты па вывучэнню гісторыі партыі, у якіх займаецца 37 камуністаў.

За справаздачны перыяд створаны чатыры новыя сельскія партарганізацыі і адна калгасная. 15 тэмаўчых тэмаўчых лозей прыняты ў кандыдаты ВКП(б), 26 чал. — у члены партыі. Аднак, на сходах адзначаліся выпадкі нарушэння асобных партарганізацыйных стугаў ВКП(б) пры прэбме ў партыю.

Сходы праходзілі пад знакам разгорнутай большаўняцкай працы і самакритыкі неадной у рабоце партарганізацый і асобных камуністаў. У спрэчках выступіла 70 проц. камуністаў, прысутнічаўшых на сходах.

Камуністы падкрэслівалі неабходнасць больш глыбока ўваходзіць ў вытворчыя жыццё калгасаў. У раёне партарганізацыі яшчэ слаба арганізавана марксісцка-ленінскае вучоба, дзюна праводзіцца выхавальная работа з малаліткі камуністамі, адчуваецца недастатковае кіраўніцтва камсольскімі арганізацыямі.

Партыйныя сходы вельмі патрабавальна палітычна і ацэнкі работы сакратарат партарганізацый. Аднак, калі ў часе мінулых выбараў была прызнана недавальная работа 10 партарганізацый з 21, існавалі талды ў раёне, дык сёння прызнана недавальнай работа толькі адной арганізацыі (саматэжна-прамысловы арцель).

Гэта сведчыць аб тым, што значна палепшылася здзейнасць партыйных партарганізацый.

Так, партарганізацыя калгаса «Чырвоны арыш», работа якой у часе мінулых выбараў была прызнана недавальнай, у 1940 годзе зрабіла мабільнаваць калгаснікаў на атрыманне высокага ўраджаю і на ўздым грамадскай гаспадаркі. Тое ж можна сказаць пра партарганізацыю калгасаў «Комітэр», «Пролетарый», імя Малаганца і рату іных.

У 8 партыйных партарганізацыях выбраны новыя сакратары.

Залуча партыйных партарганізацый і райкома заключана парак у тым, каб хутчэй ліквідаваць вымушэнныя на сходах неахоны і забяспечыць далейшае палітычнае ўсёй партыйна-палітычнай работы.

М. І. ЮРЧАНКА, загадчык оргінструментарнага аддзела Чачэрскага райкома КП(б)Б.

У КОМУНІСТАЎ-ПІСЬМЕННІКАЎ

Партыйная арганізацыя Саюза савецкіх пісьменнікаў БССР паўнаўчэ неважлікая. У ёй налічваецца 16 членаў і 2 кандыдаты партыі. З гэтага ліку 4 камуністы з'яўляюцца работнікамі апарата праўлення. Такім чынам, пісьменнікаў у арганізацыі — 14 чалавек. На справаздачна-выбарны сход з'явілася 17 камуністаў (1 адсутнічаў па ўважлівай прычыне).

У цэнтры ўвагі схода былі пастаўлены агульныя і канкрэтныя пытанні літаратурнага жыцця. Сакратар партарганізацыі тав. Малага ў сваім справаздачным дакладзе зрабіў аналіз работы пісьменнікаў Мінска на працягу 1940—41 гг. З прыведзеных тав. Малага фактаў відавочна, што пісьменнікі жылі поўнаўчэным творчым жыццём, далі п'яцьдзесят пяці твораў выдатных мастацкіх твораў. Вышлі ў свет зборнікі вершаў народнага паэта БССР Янкі Купалы «Ал сэрца», кніга вершаў народнага паэта БССР Я. Коласа «Пад сталінскім сонцам», зборнікі вершаў П. Броўкі і А. Булышова, паэма Э. Ліпінскага «Валерыя Чкалаў», рад добрых вершаў П. Глебкі.

Праблеме таксама не засталася ў даўгу. Пісьменнік М. Лынькоў выдў зборнік аповядаў «Сустрачэнне». Р. Мурашка напісаў раман «Салаўі святога Паўла», М. Паслядовіч — дзве апавесці — «Паўстанне» і «Магістральны канал».

Яркім свечаннем спеласці мастацкай і сацыяльнай значнасці беларускай літаратуры з'явілася прэсуджэнне звання лаўрэата Сталінскай прэміі народнаму паэту БССР Я. Купале за зборнік вершаў «Ал сэрца» і драматургу К. Крапіве за п'есу «Хто смеецца апошнім».

Усё гэта, як адзначалася на сходах, з'яўляецца вынікам выдатнай напружанай творчай работы, вынікам штодзённага, канкрэтнага і вольнага чытага, сапраўды большаўняцкага кіраўніцтва беларускай літаратуры з боку ЦК ВКП(б) Беларусі.

Аднак і далейшымі і выступілі ў спрэчках падкрэслівалі, што беларускі пісьменнікам яшчэ трэба многа працаваць, каб выканаць залучы, пастаўленыя вышэй партыяй.

Паэт П. Броўка ў сваім выступленні адзначыў, што рад важнейшых пытаньняў жыцця рэспублікі не распрацаван у беларускай літаратуры. Так, напрыклад, амаль зусім адсутнічае індустрыяльная тэматыка. Пытанні жыцця фабрык, заводуў, буйных прамысловых прадпрыемстваў не знайшлі пакуль што мастацкага адлюстравання ў творах беларускіх пісьменнікаў.

— Мы, — гаворыць далей тав. Броўка, — перасталі пачаць напісваць неважлікі агітандыжныя творы. А іх выключнае значэнне ў наш час агульнавядома.

Думку тав. Броўкі прадоўжыў тав. Глебкі, які падкрэсліў неабходнасць магчыма хутчэй распрацаваць тэму «Бастрычкі на Беларусі». Значная ўвага была таксама аддана пытанню удзелу пісьменнікаў у грамадзянскіх работах па асуджэнню і БССР, рэканструкцыі горада Мінска, п'ятаным стварэнню беларускай кінодраматургіі.

Тав. Крапіва ў сваім выступленні адзначыў неабходнасць выхаваньня высокакваліфікаваных кадраў перакладчыкаў, а таксама кадраў крытыкаў і глыбінна вывучэнца мастацтва.

Рад камуністаў зусім правільна таварылі, што ідэяна-палітычнае выхаванне пісьменнікаў яшчэ даўжа не на вышэйшым узроўні.

Думку гэту не п'якца падверзіць факты. М. Лынькоў напісаў п'есу «Што паче, то і пачне», у якой у самым развітым тоне паказаныя на савецкіх спецыялістаў, жанчын, партыйных работнікаў — на ўсё наму чакаеся. Праўда, гэты, з даволу сказаць, «стор» не ўбачыў і не мог убачыць свету, але хіба ён не з'яўляецца свечаннем надзвычай нізка ідэяна-палітычнага ўзроўню аўтара.

Многія камуністы наведваюць Універсітэт выхавання для пры Ломе партыйнага актыва. Але яшчэ ледзькі, ілія там чытаюцца, не заўсёды адваджае працаваць наведвальніцкай. Апрача таго, як адзначалася ў спрэчках, некаторыя камуністы, наведваючы Універсітэт, зусім перасталі самастойна працаваць над вывучэннем твораў класікаў марксісцка-ленінскага, а адсутнасць кантролю з боку партыйнай арганізацыі толькі садзейнічае гэтаму. Не пастаўлена яшчэ як належна палітыка-выхавальная работа і сродкам сучаснага апарата праўлення ЦСН БССР.

За справаздачны перыяд на партыйных сходах сістэматычна і грунтоўна абмяркоўваліся новыя творы, напісаныя камуністамі. Гэта, багаспачна, становіцца з'ява. Але разам з тым на сходах не абмяркоўвалася звышняя кіруючых работнікаў праўлення, работа рэдактарат газеты «Літаратура і мастацтва» і журналу «Юныя рэвалюцыі» і «Штэра». Мала ўвагі ўдзяляла партарганізацыя выхаванню літаратурнай моладзі, пытаннем крытыкі і бібліяграфіі, рабоце ўдзяйскай і рускай секцыі і польскай групы пісьменнікаў.

У спрэчках па справаздачнаму дакладу прыняў ўдзел 11 чалавек.

Сход прыняў работу сакратара партарганізацыі адпаведна.

Упершыню ў партарганізацыі Саюза пісьменнікаў выбрана партыйнае бюро.

Г. ТАРАН.

Выстаўка вопыта і багацця

Глыбокі райком партыі арганізаваў выстаўку, прысвечаную перадавікаму сацыялістычнаму сапрацоўству прамысловых прадпрыемстваў раёна. На выстаўцы наглядна адлюстравана пашырэнне асартыментна і паліпаўненне якасці выпускаемай прадукцыі.

Пра ўваходзе ў залу выстаўкі кітаюць па ўвочы асманаты смадукаранай арцелі імяні 17 верасня. Спецыяльная дыяграма паказвае, як са звычайнага хваблага карча атрымавацца каштоўнайшаа прадукцыя—сінішар, смала, вугаль і т. д.

Шырока паказаныя работы старалін маблевай арцелі «Новае жыццё». Пасля паставаны СІК ССР і ЦК ВКП(б) аб развіцці мясцовай прамысловасці тут залаткова адрыты два п'які. У першым квартале гэтага года арцель дабілася зніжэння сабекошту прадукцыі на 20 процантаў.

Сісарна-кавалёўская арцель «Стыханаўская прапа» таксама прадставіла ўзоры сабай прадукцыі. Прыгожы выразы арцелі «Мастак»—касяныя грабні, расчоскі, гузікі і розныя прадметы твараца.

У другім раздзеле выстаўкі—экспанаты харчовых прадпрыемстваў. Характэрны вытворчыя паказальнікі хлеба-кампіната. За ІІІ квартал 1940 года выпущана хлеба-булчачы і каньятарскіх вывараў на 100.673 рублі, а ў І квартале 1941 года—на 215.820 рублёў. Калі за мінулы год хлебакамінат меў страт на 122.700 рублёў, то за першыя два месяцы гэтага года ён атрымаў прыбытку 31.100 рублёў.

Шырока прадставіла прадукцыя арцелі «Свабода», «Усход», райпромабіната і в'язавода. Паказальнікі работы гэтых прадпрыемстваў сведчаць аб неабмежаваных магчымасцях мясцовай прамысловасці ў с'яраве забяспечэння палітыка-выхавальнага работа і сродкам сучаснага апарата праўлення ЦСН БССР.

Значнае месца на выстаўцы атыведзена наказы работы швейнай арцелі «Асп'яяр» і абутковай арцелі «Вольныя».

Штодзённая выстаўка наведваюць сотні працоўных. Многія з іх паказваюць свае заўвагі і прапановы аб палепшэнні работы прадпрыемстваў.

М. МОТУЗ, П. СТАВАВЫБАРНЫ.

Стаханўская школа

ГОМЕЛЬ. На заводзе Гомсельмаш імяні Л. М. Кагановіча дзямі закончыла работу стаханўская школа стolarsьоршыцка праваапрацоўчага п'яка т. Аксановіча. Заняткі праходзілі на работным месцы. Праграма была разлічана на 15 гадзін. Першыя заняткі прысвечаны прадвільнай арганізацыі працы і работага месца. Тав. Аксановіч расказаў, як ён загады раскладвае дзеля на кампанентах і як абшывае баважыны. На наступных занятках тав. Аксановіч паказаў свае прыёмы работы, метады карыстання інструментам, жаномі часу, больш дэтыя метады падыму дэталей, захавання правільна тэхнікі безапаснасці.

Пасля двух заняткаў слухачы шкоты працавалі самастойна. На апошніх заключных занятках, слухачы прадэманстравалі новыя метады работы, перанятыя ў тав. Аксановіча.

Работы Юзюкты, Сакоўчыкі і Юфе да стаханўскай школы абшывалі не больш 20 бакавін у амену, а зараз абшываюць 30 бакавін замест 25 на нурже.

Выканалі п'яцьмесячны план

МАГІЛЕЎ. Калектыў магілеўскай маблевай фабрыкі імяні Хатурьна, рэалізуючы рашэнні XVIII Усеазаўняцкай партконференцыі, дабіўся выдатных поспехаў. 8 мая фабрыка датарыміна выканала 6-месячны вытворчы план на 107,3 проц. Праграма выканана ўсімі п'яхамі па ўсіх асартыментах.

ЗАЎВАГІ ГАЛОУНАГА БУХГАЛТАРА

У сваім дакладзе на XVIII партыйнай канферэнцыі тав. Маленкоў, звяртаючы ўвагу дэлегатаў на значэнне ўліку, сказаў:

«Пачаць трэба з гэтага пытаньня, бо многія забываюць, што без правільнага ўліку абсталявання, маемасці, матэрыялаў нельга кіраваць прадпрыемствам».

Правільны ўлік выкарыстання матэрыялаў у вытворчасці з'яўляецца важнейшым стымулам у барацьбе за іх эканомію, за зніжэнне сабекошту прадукцыі.

Адсутнасць такога ўліку матэрыяльных каштоўнасцей, які-б дасваляў ведаць іх наяўнасць на складах прадпрыемстваў, адпаведнасьць наяўных запасаў сапраўдным патрабам вытворчасці,—прычым да закупак дзішых матэрыялаў, залежваю іх, да амярэння абаротных сродкаў, што ў сваю чаргу выклікае фінансавыя затрунненні і наўрашае нармальны ход работы прадпрыемства.

Такія факты мелі месца і ва нашым заводзе. Звышнарматыўныя запасы матэрыяльных каштоўнасцей і розных дэталей для рамонту абсталявання дасягнулі сумы ў 500—600 тысяч рублёў. Амаль усё абаротныя сродкі завода былі ўкладзены ў матэрыялы, ляжышыя на складах, а завод ацываў фінансавыя затрунненні, месцамі не разлічваўся з пастаўшчыкамі сыравіны. Завод плаціў пені за праэміноўку паліаўтоў і часта прыбываў да фінансавай дапамогі трэста.

На складах ляжалі велізарныя запасы такіх матэрыялаў, як фарбы, кроўельнае жалеза, запясныя часткі да машыны, часта зусім непатрабныя заводу. Іны ляжалі годзім без руху, а ўслужыўныя абнажылі пашывалі запасы «на ўсялякі выпадак».

Нярэдка баясныя омады трэста выдусілі скурсыраваны з-за таго, што завод не запаліў ўсю належаючы сумы. Рэчунік завод «Дубель» з-за непаўнядоў затрымаваў адрзук экстрата—важнейшага матэрыяла для вытворчасці.

Усё гэта стварыла таму, што кіраўніцтва заводу не заглядвала ў баланс, у даныя бухгалтэрскага ўліку матэрыяльных каштоўнасцей, не цікавілася іх за-

пасямі, а часам не ведала, якія матэрыялы ёсьць на складах.

Дырэкцыя заводу ўзляса за наведанне парадку ў складскай і фінансавай гаспадарцы прадпрыемства. Было ўмацавана кіраўніцтва матэрыяльным складам, узмоўнена адказнасць за наўрашэнне правіл дакументабароту і парадку апраходвання і вопуску матэрыяльных каштоўнасцей. Дырэкцыя заводу пачала штомесячна па-стападарску заглядваць у баланс, вывучаць састаў матэрыяльных каштоўнасцей і абсталявання. Лішнія і непатрабныя заводу матэрыялы і абсталяванне выдзелены, узаты на асобы ўлікі, па ўказанню трэста, накіраваны ў іныя прадпрыемствы. Пакупка і завод матэрыялаў звыш планавых патрэб вытворчасці спынены. Гата далі свае вышкі. Фінансавы становішча значна палепшылася. Запасы матэрыяльных каштоўнасцей дасягнулі размераў, прадураджаных фінансавым планам.

Улік матэрыяльных каштоўнасцей выдзеша ў бухгалтэрыі і на складах, даныя ўліку штомесячна з'яраюцца. Тое самае і з улікам абсталявання. Дырэкцыя заводу добра ведае, дзе і колькі ёсьць матэрыялаў і абсталявання.

Але на гэтым мы не спыніліся. Ажыццяўляючы гістарычныя рашэнні XVIII канферэнцыі ВКП(б), мы штодзённа займаемца пытаньнямі ўліку і хавання матэрыяльных каштоўнасцей. Дзямі закончыла работу створаная дырэкцыя заводу камісія, якая правярае парадак хавання матэрыялаў і абсталявання і выявляе лішні на заводзе. Ёны выдзелены лішнія матэрыялаў і запясныя частка на 40.500 рублёў.

Калі ўлік перастае быць «справітай справай» толькі работнікаў бухгалтэрыі і статыстыкі, калі да яго будучы прыцягнуты масы і, у першую чаргу, камандзіры вытворчасці, калі ў баланс будучы сістэматычна заглядваць дырэктар прадпрыемства і партыйная арганізацыя, гэта, безумоўна, будзе значным крокам уперад у аўдэаніі эканамікай прадпрыемства, у павышэнні яго рэнтабэлянасці.

В. І. КРАСНЕР, галоўны бухгалтар магілеўскага скурзавода імяні Сталіна.

Высокая цена і нізкая якасць

У жалеза-сабачым магазіні м. Азэрчы запылі некалькі калгаснікаў.

Давольнае, калі даска, карсынавы бідон,—звярнуўся адзін з калгаснікаў да прадаўца. Той вельмі задавоўлі яго прасьбу.

— А якжа п'яхайна зроблен,—здывіўся пакупнік,—нават трубка не ўмацавана, глядзі, як ён не адваліцца. А колькі каштуе такая штука?

— Семнаццаць рублёў п'яцьдзесят капеек.

Какупнік зямаяўся, яшчэ раз агедаў бідончык і звярнуўся да прадаўца:

— А выдзі колькі каштуе?

— Дзевяць рублёў восемдзесят капеек.

Не задавоўся пакупнік і якасцю в'яра. Яно зроблена п'яхайна, дзюна адзёлана.

— Штож гэта такое,—здывіўся пакупнік,—апынкаванае выдзі каштуе чатыры рублі восемдзесят капеек, а баша не, нікуды не вяртае,—так дарага.

— Гэта выдзі нашага райпромабіната,—аб'ясніў прадавец.

— Вось што, п'яяр разумею,—сказаў калгаснік і пакінуў магазін, нічога не купішы.

Райпромабінат існуе ўжо каля годзі і даў прадукцыі ўсёго толькі на 2.785 рублёў. Башыныя выдзі зта нізкай якасці і высокай цанай ваялоўна на п'яліх магазінаў і не рэалізуюцца.

Справа ў тым, што п'які камбіната працуюць выключна дранна. Каб як

небудзь выйсьці з тупіка, дырэктар тав. Лішнік бад ведама раённых арганізацый самавольна наваыў іны на в'яг пускаяму прадукцыю. Напрыклад, сабекошт аднаго бідончыка роўны 5 рублёў 50 кап., а апуская пана—12 рублёў 50 кап. Райсажаўноз-жа ў сваю чаргу робіць намікі, і прадаўца пана бідончыка п'яцьдзесят на 17 рублёў 50 кап. Гавыгжа парадка вырасы п'яны на в'ядры і іныя выдзі камбіната.

Надобныя факты маюць месца і таму, што райвыканком і райком партыі не цікавіцца работай мясцовых ураг прадпрыемстваў. Іны нічога канкрэтнага не зрабілі для ажыццяўлення паставоных партый і ўрада абавязаньня выпуску тавараў шырокага спажывання.

У м. Азэрчы памечана будаўніцтва п'ягельнага заводу магутнасца да 1 млн іштуе п'ячы ў год, у в'ясы Берасякі—будаўніцтва крахмалнага заводу. Дзямі будаўніцтва гэтых аб'ектаў нічога не зроблена. Нехалеае паментау, насосаў катлоў і іныя абсталявання.

Маблевай арцелі імяні Варшылава п'явіна выпуску с'яета 400 с'яетаў абатлоў, 200 с'яетаў жалёс, 150 с'яей, 200 дуг і іныя прадметы шырокага спажывання.

Райпромабінат існуе ўжо каля годзі і даў прадукцыі ўсёго толькі на 2.785 рублёў. Башыныя выдзі зта нізкай якасці і высокай цанай ваялоўна на п'яліх магазінаў і не рэалізуюцца.

Справа ў тым, што п'які камбіната працуюць выключна дранна. Каб як

С. БАЧУРА.

На тактычных званьнях Н-скай часты ЗАХВА. На адмыку завод, якім камандае старшы сержант С. І. Захароў, па прымавае. Чырвонаармеец В. Рокін (злева) чытае вершам Малакоўскага.

НА ПАРАХОДЗЕ

Шырока развіваюцца ўсёку палескія ракі. Сядзець ў вясняны дзень на парадку, што ідзе з Пінска на Мазыр—і перад вапмі вагчыма расквіцана бязмежнае мора. Спракыныя, шчыя ў летні час, ракі вышлі з берагоў, іх воды ўчыліся на балотных нізінах, і ўся ваколіца на многа кіламетраў ператварылася ў сушываю вольную прастору. Сям-там з вады ўзнімаюцца вярхушкі нізкаарохлых б'яракаў і хвой, высочываюцца шчылыя хмызнякі і пачарышата грысця, дзе-кадзіца на самыя кроўні ў валзе стаяць адзіночкі дубы, а вадзель в'яношара ролкі астраўкі з вясковымі будынкамі. Яны зусім адразаюць адзін ад аднаго і зашчынаюць паліто, нежажылі, пустынны.

Але вось зта аднаго з астраўкоў п'яказвацца прадаўцаўчы човен. Кады праход праходзіць блізка ад яго,—мы бачым на сярэзіне човна звычайныя вясковыя жалёсы, наўражаныя п'ягам, бараной і шышкімі. Побач з імі стаяць распражаныя коны. Трое мужчын багром і в'ядымі накіроўваюць човен у напрамку другога астраўка з пералескам, што в'яношца ў далечыні.

— Ага, астравічане ўжо выязджаюць да с'ябу, — кады п'якмы прыемцы мучыцца, што стаяць побач са мной на прапаўце, абавіраюцца аб шырылі. Ёны апанут у доўгі кажух, пап'яраваны ляматканым поясам. Вышываныя каракулевае шапка напісе на самыя бровы. Густая рыжаватае барода з'явацца з коларам наўра. За п'якмы ў яго—белы клучак. Мне здаецца, што і п'яке бачыў гэты вобраз. Так, у адным з фотастаў Пінска ў трынаццаці выстаўлены стары партрэт палешка. Ён вельмі нагадвае майго суседа: такі ж кажух, такая ж шапка, такаж барада.

Але мой сусед аказваецца не тым палешком, на якога, як на аказычнага жыхара, яшчэ наляўна ездзілі палешкія п'яны з Варшавы, з Кракава, з Лодзі. Не. Нічпяр Корчык—калгаснік з калгаса імяні Сталіна. Вядуці гарантаніны бачылі, ён адным з першых у сваёй вёсцы

ўступіў у калгас. Яго позірк, гутарка, рухі ніколі не нагадваюць рысы, уласцівыя палешка-б, жыхарам глыбокага Палесся. Ён прыветлівы, гаварывы, не прыняе, як ралей, гавары, слухачуны субяседніка, апраўтута ў гарадскую вяртатку.

— Дзеж яны с'яць будучы, калі вата ларокаў?—запытае нехта з палешкоўшых п'ясажыраў, паказваючы на човен, які застасца ў баку ад парадка.

— Як дзе?!—здыўляецца Корчык. — Ды вузь на тым астраўку і будучы с'яць. Хіба гэта навіна?! Ці вы можа не гутайшы?—запытае ён, аглядаючы п'яажыра, малажагата на в'яглі, у шорым дзімсезонным паліто і парай кепцы.

З жалю на палубу ўзнімаюцца яшчэ некалькі п'ясажыраў,—сідзець у каютах не хочацца, п'ячне палуба. Сонца прытравае, і Корчык расквіцвае кажух наасустрэч лёгкаму ветру, пасычанаму ледзь улавімымі пахамі адцягваючій узду зямлі і набухаючых на дрэвах п'ячак.

— Г

КАЛГАСНЫЯ РЫБАКІ

Пад кручай, ля самай вады стаіць невялічкая хатка. Тут рыбакі складаюць свае палыткі, хавалюцца ад дажджу ў непагоду і адначываюць у часе перапынку. Уздоўж берага на шестах развешан неваліда кары прыжнуты некалькі зотак. Вось і ўвесь знешні выгляд рыбацкага лагера.

У хатцы на парах паклаўшы галаву на сены, ляжыць 60-гадовы калгаснік Майсей Каваль. Ён сёння дзяжурны ў лагера, а астатнія рыбакі адначываюць. Іх работа пачнецца ўвечары.

Першым сюды прышоў брыгадзір Прохар Касцючэнка. Не хачоўчы ў хату, ён узяў пад страхой вясло, сеў у човен і паехаў прапраць сены, пастанавіўшы на поўне.

Днямі раслілася шырока — не акінуць вокам. Вада затаніла лугі, прыбярэжныя ласы. Прохар адарваўся ад вады і прамоўіў:

— У лесе ўся рыба. І вялікая і малая жыравалі туды лэйшла. Там яна аднератуе, падраце. А як пачнецца спад вады, тады толькі можна будзе лавіць яе на поўную меру.

Вось і сеткі, перагароджвалочны прагаліны між кустоў. Адвезаўшы адзін канец сеткі ад ласіны, Прохар пачаў выбіраць яе ў човен. Заграпталася сярэбрыстая вобліна, баіснула бірузовае і заласцістае кабікай вода окуна, мякка лёг у човен падуст.

Пачало піннець, а Прохар усё прапраць сеткі, перастаў яе іх. Над лодкай праляцеў кулік, мільганушы доўгім вільватым хвостам. Вечер сніх, толькі журчыць і булькае вада, б'ючыся аб борт човна, тоненькі звінячы каці, спадваючы з вясла.

Да звароту брыгадзіра сабраўся ўсе рыбакі. Апошнім прышоў Сцяпан Іванавіч. Сярод карнастых злёду пачулі Сцяпан вышкідае хлопчыкам. Ён заіпаў з пяці членаў брыгады не замічаю каўчэкам у Усеагульную сельгаспадарчую выстаўку. Прадуе добра, але ледзя «мадаль», толькі другі год у брыгадзе. Аднак, Сцяпан лічыць, што яго абшылі. З-за тагога ў яго гутарцы з таварышамі чуюцца кінныя ноткі.

— Сцяпан, табе сёння «гора» пагань, — скажа брыгадзір.

— Нахай лепш па беразе патупае Міхай, — адказвае Сцяпан, — а то ён у лодцы будзе ездзіць, на выстаўку паездзе, так што і хадзіць забудзіцца.

— Не будуй, Сцяпан, — адказвае Міхай, — пахадзіць, падраце і ты паездзіць.

...Сначатку неваліда сабраў на тачку, а потым пераклаў ў лодку. Усеіны туды ўсе і паехалі на аблібаеане месца. Тутка прыгатаілі да берага, Сцяпан вылез з лодкі, узяў гарачы канец у рукі, а астатні адгалаі па раку закідаць невалі.

Рыбакі пачалі пінгуць невалі. Дзя гэта ў кожнага з іх праз плячо перакінута лямка з залпугом.

Паказалі першы невалі, залпаксала рыба, зоркамі выгачоўчы ў пемнай начы. Напалізілі пшчы, ліні, лашчы, не абмыг свабодна і пачура.

Калі закінулі трэцюю тону, было 12 гадзін ночы. Сбраўшы рыбу ў кашы, калгаснікі пайшлі адначываць. Вось і рыба балка. Човен выплываў, усё пайшлі ў хату. Панямак Крушчэнка, ведомаго свай абважак, пачаў рыхтываць шпукі. У човані вятары пачалася гутарка:

— Славабата лавіцца, — заўважыў Майсей.

Рыбакі калгаса «Дняпро» ўжо жодзі з тону рыбу навалі, — прамоўіў Міхай.

Вось і снаборнічак, калі вада вялікая, — дадаў Майсей.

— На гэтай вады можна забудзіцца, — скажаў Іван Яшчанка.

— Увечер, што тут не забудзіцца, — прамоўіў Панямак, уздохнуўшы ў хату і несучы выро са згатаванай шпукі.

Шпукі разлілі ў мікі і пачалі есці, хвалячы кукарыска зольнасці Панямак і смак рыбы першага Улоу.

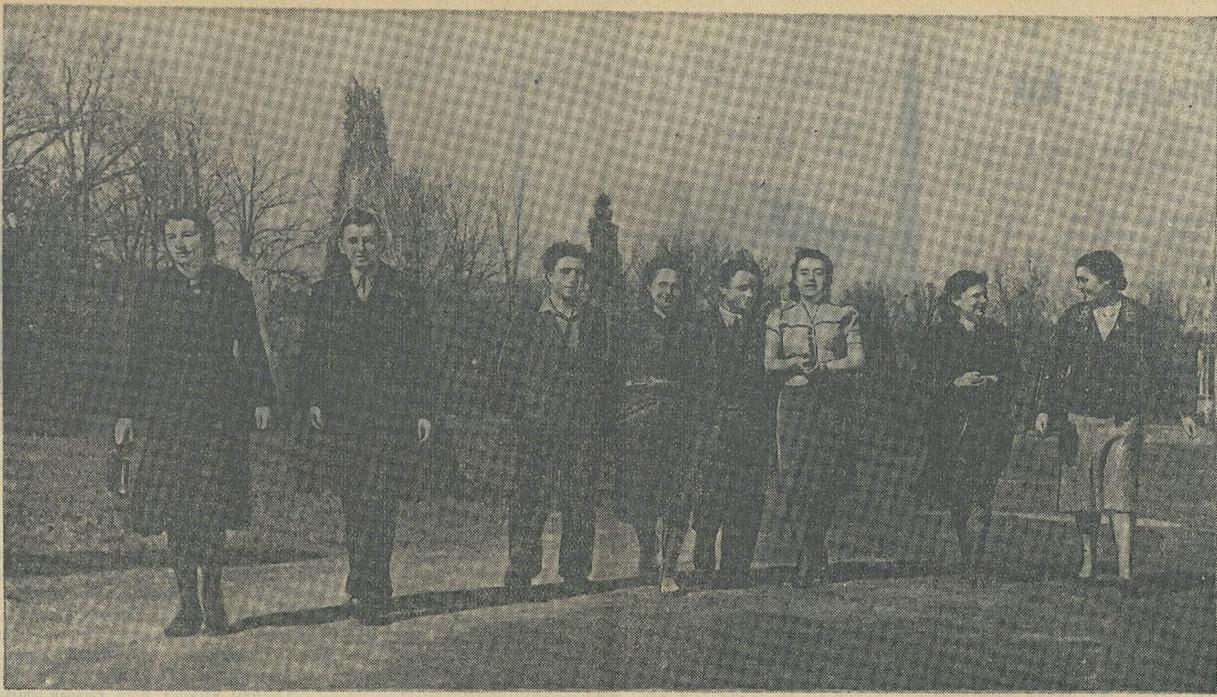
Пася няютага адначынку, на зары, рыбакі яшчэ тры разы закідаў невалі, абіралі ў кашы траітку рыбу.

Для рыбакоў наступіла гарачая пара. Бываюць дні, калі ўжо вельмі валак, а бываюць і няўданы, калі ў невалі папазе толькі дробязь. Але няўданы не палюхаюць вопытных рыбакоў.

Сем год назад стары калгаснік Іван Яшчанка, Міхай Верамейчык, Майсей Каваль прапанавалі праўдліно стварыць рыбацкую брыгаду: «Увечір гуляць не будзем і калгасу калейку забудзем», — гаварылі яны. З тых пор, як толькі прапавуць па Дняпро алошныя крэгі, рыбакі ждзць пры іх заняты на раю. Яны снаборнічак з суседняй рыбацкай брыгадай калгаса «Дняпро». Выкарстоўваючы свой багаты вопыт і любібаю алошчы, пераможны, кожны год перавыконваюць планы лова рыбы.

І. НОВИК.

Балгас імені Сталіна, Лосўскага раёна.

Група студэнтаў-выдатнікаў Беларускага дзяржаўнага педагагічнага інстытута (злева направа): Сушчэнка Н. А., Максімовіч В. Г., Фашчын К. І., Найдус Э. Ш., Літвін М. І., Даловіч Я. Г., Шырыя Е. Г., Кузняцова З. П.

Поспехі экскаватаршчыкаў

АЗАРЫЧЫ. Сёлета прадставіў вялікія работы па рэгуліраванню ракі Іпы і яе прытока — Вішні. Тут будзе прапавіць 6 экскаватараў; два з іх прыступілі ўжо да работы. Сёння пачаў працаваць трэці экскаватар.

Першым пачаў працаваць экскаватар «МЕНП-4». За 15 рабочых дзён экскаватаршчыкі — стары машыніст Мікевіч, машыніст Рудзько, качагар Гаўрыленка вынылілі 15 тысяч кубаметраў зямлі пры плане 11,148.

У тры змены працуе экскаватар «Комсомолец». Перамагаючы ўсе цяжкасці, брыгада значна перавыконвае план. Пры норме ў 435 кубаметраў у суткі экскаватар вынідае па 500 і больш кубаметраў зямлі. Брыгада старшага машыніста Аляксандра Каламейна пры плане ў 145 кубаметраў за змену вынідае па 200 кубаметраў зямлі. Вялікіх поспехаў дабілася таксама брыгада машыніста Аляксеевіча.

Ільняводны змагаючы за звышпланавы ўраджай

ЧАСЫСЬ. Сярод іншых культур у раёне ўжо месца займае лён. Калгасы павінны засеяць у гэтым годзе 4970 гектараў ільну. Сёлета арганізавана 1,160 ільняводчых зводняў. Усе яны змагаюцца за звышпланавы ўраджай ільну. Зводні калгаса «Чырвоны зорка» замест даведзенага плана ў 3,7 тонны валакна абважыліся атрымаць 5 пентнераў. Зводні т.т. Махнарымавай і Валовітай змагаюцца за 7 пентнераў валакна з гектара. Ільняводцы калгаса «Сталініскі шлях» рашылі перавыканаць план ураджайнасці на 1,5 пентнера і атрымаць у сярэднім 5 пентнераў ільновакна.

Ільняводныя зводні загагавілі 561 тону попузы, звыш 200 тон курнага памету, завезлі каля 2 тысяч тон мінеральных угнаенняў. Зараз у калгасах разгарнулася масавая сяўба ільну. Калгасы Воўкавіцкага сельсавета выканалі план сяўбы ільну на плошчы ў 241 гектар. Зводні калгасаў «Чацверты завяршэны» і «Сяры і мюгата» закончылі сяўбу ільну за 3 дні. Таксама завяршылі сяўбу ільну калгасы імені Кірава і імені Варашылава, Галавечыцкага сельсавета.

РАЎНЯЦА ПА ПЕРАДАВЫХ

ЖЫТКАВІЧЫ. (Нар. «Звязды»). Дружны ўсходы ранніх яравых культур паявіліся на палях сельгаспадарчай ардыі імені Комінтэрна, Руднянскага сельсавета. Калгаснікі па-гаспадарску наладзілі догляд за імі. На больш нізкіх мясцовасцях пракараны каналы для сцякання вады. Робіцца папярэжжэ арганічным і мінеральным угнаеннямі.

3 6 гадзін раніцы ў калгасах кіліць работа. Сёлета пад ранні зарынавы культуры ўнесена 2,900 вазоў гною, 1,250 тон торфу, 22 тон мінеральных угнаенняў, 24 пентнеры курнага памету і 36 пентнераў попузы. Гэта амаль у два разы больш, чым у папярэдні год.

Усе 110 гектараў ранніх зарынавых і 55 гектараў бульбы засеяны пры поўным захаванні правы перавагі аграэхікі.

Калгаснікі Валодзім Гудота, Трафім Касцючэнка, Юстын Гудота, Пеллеа Хітымані Соф'я Кот на палых работах выконваюць норму на 170—190 працэнтаў.

Арганізавана ідуць веснавыя палыявыя работы ў сельгасарэах імені Лепіна, Юрэвіцкага сельсавета, і «Падубана-Чаралыка». Тут заканчваюцца пасадка бульбы і сяўбы тэхнічных культур. Праз некалькі дзён пачнецца падрыхтоўка глебы для сяўбы трыці.

Але тэмпе стаёвопача з веснавымі палыявымі работамі дабівае яе ва ўсіх калгасах раёна. Некаторыя сельгаспадарчыя ардыі б'юць малейшых на тое падрыхтаваць.

Скончылі сяньб каласавыя

ЛАМАНАВІЧЫ. Калгасы раёна выканалі план сяўбы каласавых. Засеяна 3895 гектараў. Плян пасадкі бульбы выкананы на 50 працэнтаў. Калгаснікі скарыстоўваюць кожную гадзіну добрата надвор'я для найхутчэйшага і высокакачэснага завяршэння веснавой сяўбы.

ШЫЛОУ. (Нар. «Звязды»). На шкляўскім ільняводстве імені Сталіна ўпершыню ў Беларудзі быў адкрыт эксперыментальны пох аэробнай мочки ільну. За восек сутак ён будзе даваць 20 тон вымачанай ільнотрасты. У першай партыі закладзена

пэраможы соцнаборніцтва

Уключыўшыся ў сацыялістычнае снаборніцтва імені XVIII Усеагунай канферэнцыі ВКП(б), прадпрыемствы Наркамдзя БССР дабіліся значных поспехаў. Большасць заводоў перавыканалі свае планы і далі дадаткова 2,5 міль. пагліг.

Пэраможны снаборніцтва ў першым квартале 1941 года вышлі цагельныя завод № 1 (Мінск). Пастановай журы яму прудэадан пераходны сцяг Наркамдзя і ЦК профсаюза рабочых прамысловасці будматэрыялаў БССР.

Другое месца ў снаборніцтве заняў калейтэй кафельна-пайтаннага завода № 10 (Сяміцічы). Завоу таксама прудэадан сцяг наркамдзя і ЦК саюза.

Першае месца ў сацыялістычным снаборніцтве пачаў заняць пох сыра цагельнага завода № 5 (Гомель). Яму прудэадана званне «Лепшага поха сыра па заводоў будматэрыялаў БССР».

Цягнуа гэтыя месцы, і вельмі бліжкім табе становіцца гэтыя людзі працы, з іх напорыстасцю, верай у дасягненне жапапа папеху.

Пачынаеш любіць старога Сароку і яго «саперніка» Дэраша — гэтага саромнага вясковата хлапца, які не кідае словы на веер. У кнізе паказваецца, як брыгада Дэраша даганяе і пераганяе брыгаду Сарока, як рэкорды Дэраша становяцца ўзорам для ўсіх габароў рэспублікі.

Пісьменнік трапіўшы дэталі пад перасявае перавагу Дэраша перад астатнімі габарамі. Дэраш атрымаў і прывітальную тэлеграму ад сакратара ЦК партыі, атрымаў і прывітальную прамію ад Наркамдзя.

Цікавы эпізод ёсць у аповесці, эпізод, характэрны для ўмоў калгаснай вёскі. Папталён Мішка Папок звымаўна першаму заносіў пошту Івану Сароку. Здаў той «стомы», і «Мішка Папок, гэты басхатрачны і верны барометр сусветных і калгасных навін, сярпа аддаваў пошту Паўліку Дэрашу і толькі пасяя гэтага задорва сваю рымкую бародку і вышкідаў, жэ па вараваецца Іван Сарока...

Цікавы паказаны вобразы Дэраша і Сарока і ў далейшым. Не мог мірыцца Сарока з тым, што Дэраш яго абгнаў. І ён прымае ўсе меры, каб апыраціць сваёю сябра. Ён яшчэ больш распырае захват сваёй рымдэўкі, напружае сілы, каб даць больш, чым ён даваў дагэтуль. Таму ён кожнай ранімай сшынаецца на працу. Яму здаецца, што неж марудна ўсё робіцца: дрывы вельмі дрэнна гаряць, жонка каля пачы навольна варушыцца, — так яго пачынае па магістральны. Гэтае адчуванне Сарока, падрастэнае ў кнізе, вельмі прудэадвае. І наогул Паслядовічу найбольш даўдэ вобраз Сарока.

Усе месцы кнігі, дзе паказваецца праца на балоне, найбольш мастацкія. Так і адчуваецца, што «ад рыску і да цяжкіх пабіскава на трасе магістральнага стаць

марудцаць з сяброў. Узьць, нааржклад, калгас «Другая пайтгодка», Руднянскага сельсавета. У яго дастаткова рабочай сілы. Пры арганізаванай рабоце ён меў магчымасць нават абганіць вышэй пазавяныя калгасы. Між тым, тут засеяна ўсяго толькі 15 гектараў. У калгаса «Чырвоны прамысловы» зусім не пачалі сяўбу.

У раёне ёсць пямала фаватэй грубара парупіццель прывіт аграэхікі. У сельгаспадарчай ардыі «1-е Мая» сёньні авёс на незабаранавым збіраве і змешчаныя нормамі высевае.

Вялікая доля вinya за марудныя тэмпы веснавой сяўбы ў некаторых калгасах каласіцца на Жыткавіцкую МТС (дыратар тав. Грышук). У мінулым годзе МТС выканала план трактарных работ на 85 проц і перавыталавала 20 тон паліва. Леташняя практыка паўтараецца і павяр. За 22 рабочыя дні (з 13 врасавіка па 5 мал) 34 трактары ўзаралі, засеялі і задыскавалі 1,200 гектараў глебы замест планавых 9,500.

Асобныя трактарныя брыгады з аня ў дзень не выконваюць устаноўленых заданьяў. Так, брыгада № 4 (брыгадзір Аляксеевіч) на 5 мая ўзарала трыма трактарамі 66 гектараў і перараскохвала 430 кілаграмаў паліва. 70 гектараў ўзарала трактарная брыгада Асипчука: яна перараскохвала 389 кілаграмаў паліва. За кароткі час МТС перараскохвала 1,682 кілаграмы паліва.

Дружны ўсходы кок-сагыза

ЖЫТКАВІЧЫ. Калгасы раёна выканалі план сяўбы кок-сагыза. На плантаных паллях і ўсходы. Дружны ўсходы кок-сагыза паявіліся таксама на плантаных асенніх пасеваў.

Цех аэробнай мочки ільну

На мочку ільну тон трасты. Аэробная мочка паявіцца якасць ільновакна больш чым на адзін нумар.

На гэтым жа заводзе зараз прыступілі да будаўніцтва цэха па прапары ільнотрасты.

В. БАСАН.

ВЫХАВАННЕ ДАШКОЛЬНІКАЎ

За апошнія годы на тэрыторыі Кага-павіцкага раёна г. Мінска пабудаваны новыя сады №№ 61, 84, 85, 76, 79. Гэта — выдатныя, добра абсталяваныя будынкі. Тут ёсць усё ўмовы для разгартавання выхавачай работы. Усяго па раёну палічваецца 28 садоў.

У дзіцячым садзе № 76 абсталяван акаварыум, ёсць жывыя птушкі, марскія сямкі, труссы, чарашахі, выдатныя экзэмпляры раслін. За гэтым даглядаюць дзеці, яны выдучь назіранні над прыродай. Пры дзіцячым садзе абсталяван вопытны ўчастак, на якім дашкольнікі працуюць над вырошчваннем кветак.

Але не ўсе дзіцячы сады па-спраўдному займаюцца прывіццём дзецяй працоўных навываў.

Выхаванцы павінны ўвясніць, што асноўнай сацыяльнай якасцю чапавана сацыялістычнага грамадства з'яўляецца любоў да працы, дысцыплінаванасць; усё астатняе якасці, характэрныя для людзей сацыялізма, — упорства ў дасягненні пастаўленай мэты, сла волі, дэкавітасць, смекасць, іскренне да ведаў — законна мерна вырастаюць на гэтай аснове.

Вялікае месца ў дзіцячых садах ат уадзіцца мастацкаму выхаванню дзецяй. У дзіцячым садзе № 37 выхавальніцы т.т. Князева і Шчытніківа добра арганізавалі работу дзецяй над рысункам, лепкай з гліны. Праведзення падобна ў садзе займаюцца на дзень паказалі, як вялікае сіла дзіцячай мастацкай творчасці. Маса розных цікавых зожетаў і перахаджаў выхаванцаў з'яўляюцца дзіцячымі мастацкімі, адэспірытнымі рукі.

І вось тут, у работах над рысункам, лепкай з гліны, выхавальніцы ладзяць за ўсё выявіць кожнае дзіця, яго характар, волю, настойлівасць, назірлівасць, цікавасць да навакольнага жыцця.

Адным з асаблівых момантаў выхавання дашкольнiкаў з'яўляецца развіццё славаенай мастацкай творчасці, развучэнне вяршэй, казак, драматычных казак.

Недахопам у мастацкім выхаванні дзіцяй, агульным для ўсіх дзіцячых садоў, з'яўляецца і тое, што мала скарыстоўваецца класічная мастацкая літаратура. Асабліва ўвагу неабходна ўдзельніць выхаванню дзецяй і калектывізма ў дзіцяй. У дзіцячым садзе № 37 дзеці памагаюць адзін аднаму апрацаваць, старэйшыя дапамагаюць выхавальнікам укладзіць снапч малымоў.

У дзіцячым сад № 22 паступіла дзіця 4т год. У ім рэзка праявіўся аэтызм, крайні індывідуалізм. Іно не гуляе за ігровымі дзямі, нікому не ўступіла па да, узятых ім. Іяпер, дзекуючы вялікай выхавачай рабоце, знія стаць вольным, удзельнічае ў агульных гулянях.

Вялікае адружае снае дзіцячым калектыву ў тых выпадках, калі выхавальніцы працягваюць прыраць і чупілівыя клопаты аб кожным дзіцяй, умеа спалучаючы гэты з патрабаваньнямі да яго, калі ў абычхоўнаму з дзінем імаі т малейшай фавыцы.

Важка выхавальніца — не падганяць дзецяй над адзін узор, а, наадварот, працягваюць развіваць індывідуальны рысы кожнага і, разам з тым, усяго калектыва.

Пачатнае месца ў сістэме камуністычнага выхавання дашкольнiкаў павінна заняць фізічнае выхаванне, бо яно садзельнічае працягваючы фізічнаму развіццю дзецяй, умацоўвае здароўе іх, выхоўвае смекасць і жыццерадынасць. Аднак, у большасці садоў не праводзіцца нават раінныя гімнастыка, а калі і праводзіцца, то няўмеда, бо самі выхавальніцы не знаёмы з правіламі гімнастычных практыкаванняў.

Не так даўно адрывалася канферэнцыя дашкольнiкаў работнікаў Кагановіцкага раёна г. Мінска. Яна заставіла ўвагу на асноўных задачах, якія ставіць перад дзіцячымі садамі, у справе паглыблення выхавачай работы. Зараз у большасці садоў створаны куцкі жылой прыроды. Ва ўсіх дзіцячых садах у ваозах і сярэньх пасяляі авёс, ячмень, цэбулю, бурячкі; у бутэльках паставілі галінікі бэза, яблыні і іншых парод дрэў; яны накармылі ўжо зялёнымі лісьцямі. Дзеці з вялікай ахвотай і радасцю даглядаюць расліны, паліваюць іх, сачыць за ростам.

Утэка дзеці выдучыць на дачы. Выхавальнікі дзіцячых садоў павінны ўдзельніць памыккі мінутага года і скарыстаць лота для таго, каб прывіць дзецяй працоўных навываў, навучыць іх назіраць за прыродай, зборіць калекцыі і т. д.

Усе работу ў дзіцячых садах треба нацэляваць адзінай мые — праўдлінаму, камуністычнаму выхаванню падрастаючага пакалення.

З. НОВАДВОРАЦ, загадчык Кагановіцкага раённага аддзела народнай асветы г. Мінска.

Л. МІРАНОВІЧ, дашкольны інспектар Кагановіцкага раённага аддзела народнай асветы г. Мінска.

КРЫТЫКА І БІЛЬЯГРАФІЯ

„Магістральны канал“

Веснавая ігра калгасных работ пераважна ў самым піваным месцы. Толькі што яны наступалі на «белы», ішчюлі «праціўнік». Паўвечне незамысленых людзей, прыхадзішчых у калгас на машыне, дні не зашпоўпшых адразу ж у праўдленне, выскікае іх падарожне. Работы шліна сончал за неспаёмным, выказваюць розныя думкі аб іх загадках паводнах. Людзі ў каліпашных пайшлі да старога дэда Брыля і там аб нечым доўга гутарылі. Гэта не спрыст...

Так пачынаецца новая аповесць Макара Паслядовіча «Магістральны канал», апублікаваная ў №№ 1 і 2 літаратурна-мастацкага журнала «Полныя рэвалюцыі» за 1941 год.

Аўтар «воасабліва падышоў да вырашэння тэмпы пра мейлярацыю. Праз успрыманне падзей дзецьмі ён паказвае вялікую пераўтваральную работу на балонях, дзе воляю калгасных мас пракладваецца магістральны канал, асушаюцца велазарныя масівы. Дзеці прымаюць самы актыўны ўдзел ва ўсёй гэтай рабоце. Вось пачалася падрыхтоўка да выхату да балоты. Патрабны рымдэўкі. Неабходна жалеза, а яго нехапае. Работы ўдзельнічаюць у зборы металаламу. А з яго кавалі робяць добрыя рымдэўкі.

М. Паслядовіч, паказавшы ў рамане «Паўстанне» дзейных вопякоў у годы грамадзянскай вайны, прадаўжае гэту лінію ў сваім новым творы. Яго Мечык, калгаснік хлопчык, вельмі абаяльны і цікавы вобраз. Ён праходзіць праз увесь «Магістральны канал». Чытач бачыць у гэтым вобразе рысы тых работ, якія вырастаюць у новых умовах мірнай сацыялістычнай працы. Аўтар называе Мечыка не толькі аднымі станюўчымі якасцямі — смекасцю, любоўю да працы. Мечык мо нават схлусіць, ён праўдліў страх перад сіламі прыроды, але гэта робіць яшчэ больш жыццёвым, рэальным вобраз юнага

героя аповесці. Адно толькі можа выклікаць перацанне. Паслядовіч заваляў імкнецца навалі прыроднічых характэрных якасцяў, надзеіным чынам Мечыка.

У «Магістральным канале» названыя людзі калгаснай вёскі. Праўда, не ўсе гора абрысаваны дастаткова выразна, аднак, тымчасовыя мюіох з іх вельмі трапна, адразу, напярэклад, чытач апыраціў Івана Сароку ад Мішкі Папока ад старога дэда Брыля ад старога Юстына.

Іван Сарока добрасумленны, працявіты калгаснік. Ён — стары вопытны габар. І як толькі пачалася асушаўная работа, ён са сваёй вялікай стаў каля магістральнага каналу. А калыні ён можа добра, нішто не апыраціваў яго дагэтуль. І дастаткова было старыні калгаса пакараваць наконі яго нібы нізікі парм выпрацоўкі, як Сарока слахмурнеў, ён адразу ж гэтаў снаборнічак з камасмольцамі.

І снаборніцтва пачалося. Штодзень Іван Сарока даваў разкурную вынароўку. Снава аб яго поспехах размыслася па ўсёй ваколіцы. М. Паслядовіч пелла, мастацка пранікнёна апісавае дні работы Івана Сарока на магістральным.

— Прайдзе год, прайдзе многа год. На балоне, на былой крыжэ завігнэюць багатыя нівы, салы. Але заўсёды, да самых астатніх дзён будзе жыць у сэрцы Івана Сарока вечна-маладое адчуванне, што не апошнім, а першым быў ён у гэтым вялікім пераўтварэнні.

А камасмольцы прыклялі свае мамагагіні, каб перакраць вопытнага габара. Паўлік Дэраш ад імені брыгады заявіў, што яна будзе напяралэ, «ніхай Іван Сарока вельмі не задаецца».

